

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **T. A. N.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 8. 2015, č. j. MV-168174-3/SO/sen-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 3. 2017, č. j. 30 A 133/2015 – 59, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) ze dne 3. 5. 2017 směřuje proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Plzni, kterým byla zamítnuta stěžovatelova žaloba proti shora specifikovanému rozhodnutí žalované. Žalovaná svým rozhodnutím zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 9. 10. 2014, č. j. OAM-81811-27/DP-2011, jímž byla zamítnuta žalobcova žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem sloučení rodiny ve smyslu § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Krom samotné kasační stížnosti obsahuje stěžovatelovo podání ze dne 3. 5. 2017 i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Do okamžiku vydání tohoto usnesení však stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku blíže neodůvodnil.

[3] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2

s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[6] Odborná komentářová literatura k § 73 odst. 3 s. ř. s. uvádí: „*Skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, musí žalobce tvrdit a osvědčit v návrhu na přiznání odkladného účinku. Při rozhodování o odkladném účinku nelze vždy učinit jednoznačný (konečný) závěr, že napadené rozhodnutí má pro navrhovatele za následek újmu; postačuje předpoklad tvrzené újmy. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, má tvrdit a osvědčovat žalovaný. Zákon neukládá soudu zjišťovat splnění těchto podmínek z úřední povinnosti (ex off), proto pokud navrhovatel odkladného účinku ve svém návrhu neuvede žádné skutečnosti, z nichž splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku dovozuje, soud takový návrh zamítne*“ (Potěšil, L., Šimíček, V., et al. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Leges, 2014. In: ASPI – právní informační systém, ASPI ID KO150l2002CZ).

[7] Obdobný výklad daného zákonného ustanovení zastávají ustáleně i soudy ve správním soudnictví. Dle usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2013, č. j. 45 A 4/2013 – 29 (publ. pod č. 2852/2013 Sb. NSS) „*Skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, musí žalobce tvrdit a osvědčit v návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby.*“ Totéž platí obecně v případě návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kdy břemeno tvrzení a případně břemeno důkazní tíží stěžovatele.

[8] Stěžovatel ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti neuvedl ničeho, pokud jde o zákonné podmínky vyhovění takovému návrhu dle § 73 odst. 2 s. ř. s. Za daných okolností proto nemůže Nejvyšší správní soud postupovat jinak, nežli stěžovateli návrh zamítnout.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 25. května 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

pokračování

2 Azs 163/2017 -